

Arrest

nr. 230 540 van 18 december 2019
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, op 6 december 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 november 2019.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 december 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 december 2019.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat A. LOOBUYCK en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 25 juli 2019 en heeft zich op 2 oktober 2019 vluchteling verklaard.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 24 oktober 2019 door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ) overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: CGVS). Verzoeker werd door het CGVS gehoord op 14 november 2019.

1.3. Op 26 november 2019 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op diezelfde dag per drager betekend.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Ghanese nationaliteit te bezitten, tot de etnie Atchem te behoren en Christen te zijn. U stelde geboren te zijn te Akim Wenchi, Akwatia district, Eastern Regio. U ging nooit naar school, u kan lezen noch schrijven. Toen u nog een kind was, trok u voor een tijdje met uw moeder naar Burkina Faso, zij was immers samen met een Burkinees genaamd A.(...), tevens hadden ze samen een kindje genaamd Y.A.(...). U was nog zeer jong toen uw moeder overleed, uw vader reisde dan weer naar Europa en kwam slechts enkele malen bij u te Ghana op bezoek. U woonde dan ook verder in bij de zus van uw moeder – genaamd M.P.(...) – en haar drie kinderen te Akim Wenchi. U werkte te Ghana in de bouwsector en u was tevens tewerkgesteld binnen de diamantmijnen. U verklaarde dat u lid was van de politieke partij NDC (cfr. National Democratic Congress) te Ghana. Toen er op 07 december 2008 nationale verkiezingen waren te Ghana, ging een groep van acht personen – inclusief uzelf –in opdracht van Dhr. B.J.(...) (een NDC - leider te Akwatia district) de stembussen wegnemen, teneinde algehele oproer te veroorzaken en de verkiezingen te boycotten en uit te stellen. U werd vervolgens door de politie gearresteerd en in het Akim Oda politiestation (nummer 9 politiestation) ondergebracht. Op 25 december 2008 werd u naar de rechtbank gebracht, de conclusie luidde dat u nog twee extra weken in de cel diende door te brengen. Vervolgens bleek dat uw partij NDC de verkiezingen had gewonnen, begin januari 2009 werd u dan ook naar de rechtbank Akim Swedru gebracht en werd u door de advocaten van deze partij uit uw netelige positie bevrijd. U diende zich wel nog stelselmatig aan te bieden bij de politionele diensten, doch na een tijd verzaakte u dit, waardoor er een dwangsom diende te worden betaald, de advocaten van de partij NDC hebben zich ook hierover ontfemd. U trok vervolgens in bij B.J.(...) te Akwatia stad, u werd evenwel belaagd door leden van de toenmalige oppositiepartij NPP (cfr. New Patriotic Party). Toen er van de voornoemde achtledige groep twee personen werden gedood, besloot u om in november 2009 samen met een ander groepslid - genaamd D.(...) - Ghana te verlaten.

*U reisde vervolgens via Libië naar Spanje, alwaar u op 25 januari 2016 een asielaanvraag indiende, u hebt het resultaat van deze procedure evenwel niet afgewacht. U keerde vervolgens terug naar Libië, om via Marokko wederom naar Spanje te gaan, alvorens op 25 juli 2019 te België aan te komen. Op 31 juli 2019 begaf u zich naar de administratieve dienst van het gemeentebestuur van Gent teneinde een procedure Gezinshereniging met uw vader A.S.(...) – verblijvend te België samen met zijn twee kinderen B.(...) en M.(...) en allen de Belgische nationaliteit bezittend - op te starten. **Op 08 augustus 2019 stelde de “Centrale Dienst voor de Bestrijding van Valse Documenten (CDBV)” dat het door u voorgelegde Ghanese paspoort in dit kader (met nummer H2476567 en op naam van A.K.(...), Ghanese nationaliteit, °19 november 1996 te Akim Wenchi, afgeleverd op 16 december 2010 te Accra en geldig tot 15 december 2020) een (ver)vals(t) document betreft:** “Het document stemt niet overeen met de officiële documentatie van onze dienst. Bij controle op basis van de ontvangen kopij stellen wij vast dat de wijze van invullen niet conform is met het gebruikelijke. De MRZ (Machine Readable Zone) is foutief, de controlecijfers en de samenstelling zijn niet correct. De geldigheid van tien jaar is niet mogelijk. Op basis van deze vaststellingen kunnen wij melden dat het om een vals document gaat” (verslag toegevoegd aan het administratief dossier). U verklaart voor het cgvs dd. 14 november 2019 in dit kader het volgende: “Iemand maakte een paspoort voor me met mijn foto, ik was in Libie, ik stuurde mijn foto en mijn details voor de persoon om het paspoort voor me te maken in Ghana, ik weet niet dat ze het paspoort veranderden, ze gebruiken dit paspoort niet meer, ik wist dat niet, ze zeiden me dat paspoort niet meer gebruiken, daarom is het vals” (zie notities van het persoonlijk onderhoud dd. 14 november 2019 p. 19, hierna genoemd cgvs p. 19). Er werd in navolging hiervan een administratief rapport dd. 26 augustus 2019 opgesteld en u werd dezelfde dag in het bezit gesteld van een bijlage 13 sexes (Inreisverbod) en bijlage 13 septies (Bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering) en u werd ondergebracht in het gesloten centrum van Merksplas. U werd op 04 september 2019 geïnterviewd door de Consul van Ghana, Dhr. J. Eshun. U wenste toen niet op de vragen van de Consul te antwoorden, er werd u evenwel wel een laissezpasser afgeleverd (op naam van Ankapong Kofi, Ghanese nationaliteit, °19 november 1996 te Akim Wenchi). Op 12 september 2019 en op 05 oktober 2019 werd er voor u een repatriëring naar Accra voorzien, u diende op 02 oktober 2019 uw eerste Belgische asielaanvraag in.*

U legt ter staving van uw asielaanvraag het document "In the circuit court of eastern region held at Akim Swedru on Thursday the 19th day of march, 2009 before his honour justice Kofi Akrowiah Esq. circuit judge" voor.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen identificeren. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen. Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet voor versnelde procedures.

Het feit dat u de Belgische autoriteiten hebt misleid met betrekking tot uw identiteit -onder andere door het voorleggen van een (ver)vals(t) paspoort in het kader van de procedure gezinshereniging met uw vader en door het gebruik van uiteenlopende identiteitsgegevens (cf. supra), rechtvaardigde dat een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Er dient verder te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming heeft.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze de nood aan bescherming kan beoordelen. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten.

Er kan in casu worden opgemerkt dat u allesbehalve een duidelijk zicht weet te bieden voor wat betreft uw werkelijke identiteits- en persoonsgegevens. Hoewel u bij onze diensten staat geregistreerd als Dhr. A.K.(...) en zijnde van Ghanese nationaliteit, geeft u immers ook aan op 25 januari 2016 te Spanje onder een geheel andere identiteit een asielaanvraag te hebben ingediend, meer bepaald onder de naam G.Be./Bo.(...), geboren te Burkina Faso en tevens deze nationaliteit bezittend (cgvs p. 3-4). Dit wordt bevestigd door de Spaanse documenten dewelke onze diensten eveneens bezitten (cfr. G.Bom.(...) geboren te Burkina Faso op 01 januari 1996 – zie administratief dossier).

*U verklaart uzelf in dit kader nader: "Ik was een beetje in Burkina Faso, mijn moeder was gehuwd met iemand van Burkina Faso. Ik ken de Burkina, door mijn moeder, ik was er een beetje, ik kwam in Spanje aan, ik dacht dat ze me zouden repatriëren als ik zou zeggen dat ik van Ghana ben, daarom zei ik dat ik van Burkina was" ... "Ik zei hun dat door de problemen die ik er had, vandaar"(cgvs p. 4). U gevraagd waarom u – behalve uw nationaliteit – ook uw naam hebt veranderd, geeft u aan deze naam van Burkina Faso te hebben gekend, u gaf dit op zodat ze zouden weten/geloven dat u van daar zou zijn (cgvs p. 4). U verduidelijkt vervolgens dat G.Be./Bo./Bom.(...) evenwel geen veel voorkomende naam zou zijn te Burkina Faso, u wou evenwel geen naam gebruiken gelijkend op Ghanese namen, het zou een naam betreffen dewelke u in Burkina Faso zou hebben gehoord (cgvs p. 4). U bevestigt vervolgens nogmaals dat ze u in Spanje zouden hebben gevraagd waar u vandaan zou komen, waarop u zou hebben gesteld van Burkina Faso te komen, u zou dan ook in Spanje deze nationaliteit hebben opgegeven (cgvs p. 5). **U gevraagd of u ooit nog andere identiteitsgegevens zou hebben gebruikt, stelt u dan weer opmerkelijk genoeg nog onder een andere naam gekend te staan, zo zou u in Ghana naar de naam K.E.(...) (tolk: K.A.(...)) hebben geluisterd (cgvs p. 5).** Dit zou immers de naam van uw grootvader betreffen, u zou dan ook naar uw grootvader zijn genoemd, in Ghana zouden ze u immers kunnen noemen naar iemand (cgvs p. 5). U kan dan weer opvallend genoeg niet uitleggen of dit uw grootvader langs vaderskant of langs moederskant zou betreffen, uw moeder zou immers zijn overleden toen u zeer jong was, u zou het haar dan ook niet hebben kunnen vragen (cgvs p. 5). Hoewel*

u uw grootvader zelf in eigen persoon zou hebben ontmoet, zou u hem nooit hebben gevraagd of hij de vader van uw moeder of vader was (cgvs p. 5). U legt vervolgens uit dat A.(...) uw vadersnaam zou betreffen – de naam dewelke u zou hebben gebruikt toen u reisde -, gezien u op een vrijdag (“Kofi” in te taal Twi) zou zijn geboren, zou u dan ook K.A.(...) zijn genoemd (cgvs p. 5-6). Evenwel uw eigenlijke naam, hoe ze u in Ghana zouden hebben genoemd, zou K.E./A.(...) betreffen (cgvs p. 6). Gepolst naar wat uzelf als uw echte, officiële, legale naam zou beschouwen, zegt u dan weer enkel en alleen dat “u een probleem zou hebben gekend in Ghana, het dossier, de verklaring tegen de politie zou met de naam K.E./A.(...) zijn geweest” (cgvs p. 6). U zou dan weer de naam K.A.(...) hebben gebruikt teneinde een paspoort te kunnen bekomen, dit omdat het uw vader zijn naam zou zijn (cgvs p. 6). U nogmaals dezelfde vraag opgeworpen, luidt uw wederom dubbelzinnig antwoord als volgt: “Mijn naam hier, door mijn document, paspoort, mijn naam hier zou K.A.(...) moeten zijn, officiële naam. **Maar officieel document in Ghana, van de politie, was K.A.(...)”** (cgvs p. 6). U vult vervolgens aan te **Ghana ook een stemkaart te hebben gehad onder de naam K.E./A.(...) (cgvs p. 6).** U een laatste maal aangemoedigd om één naam als zijnde uw officiële naam weer te geven, stelt u uiteindelijk K.A.(...) (cgvs p. 6).

Ook voor wat betreft uw werkelijke geboortedatum blijkt u allesbehalve eenduidig. Zo geeft u vooreerst aan uw geboortedatum niet te kennen, **in Spanje zouden ze u dan maar als geboortedatum 01 januari 1996 hebben gegeven** (cgvs p. 4). De persoon die uw paspoort zou hebben geregeld, zou u ook om uw geboortedatum hebben gevraagd en zou u dan weer – gezien u het wederom niet zou hebben geweten – de geboortedatum **19 november 1996** hebben gegeven (cgvs p. 4). U gevraagd wat dan wel uw correcte geboortedatum zou betreffen, stelt u het volgende: “Ik weet het niet, moeder stierf en ik ging nooit naar school, ik kan mijn correcte datum niet zeggen, ik heb geen idee” (cgvs p. 4). Gepolst of onze diensten de datum 19 november 1996 mogen behouden, geeft u het volgende aan: “Ik kan het niet zeggen, misschien na mijn verklaringen, komt het niet overeen met de datum, ik kan niet zeggen of u het moet gebruiken of niet, ik heb geen idee” (cgvs p. 5). Gevraagd welke geboortedatum u zou willen dat wij dan wel voor uw persoonlijk dossier gebruiken, ontkent u dit te weten, u zou niet kunnen beslissen welke, u zou uw eigenlijke geboortedatum niet kennen (cgvs p. 5). U dan maar gevraagd wat uw huidige leeftijd ongeveer zou betreffen, ontkent u wederom dit te weten, u zou zelfs geen schatting kunnen geven (cgvs p. 5). **Er kan in dit kader nog worden opgemerkt dat onze diensten over een geboorteakte op uw naam beschikken (afgeleverd op 17 januari 2019 te Accra), met de volgende gegevens: “K.A.(...) geboren op 19 november 1996 te Accra”. Aldus staat er op deze geboorteakte een andere geboorteplaats, namelijk Accra (Greater Accra Region) vermeld dan u bij onze diensten hebt opgegeven, namelijk Akim Wenchi (Akwatia district, Eastern Region). Dit is opmerkelijk, gezien het niet alleen een totaal andere regio betreft, doch u zelf ook aangeeft dat je van Akim Wenchi naar Accra toch wel 3,5u tot 4u met de auto onderweg kan zijn, wat maakt dat beide plaatsen op een behoorlijke afstand van elkaar zijn gelegen (cgvs p. 8).**

Ook voor wat betreft uw voorgehouden tijdelijk verblijf te Burkina Faso blijft u bijzonder op de vlakte. Zo slaagt u er enkel in aan te geven dat uw moeder u op zeer jonge leeftijd naar Burkina Faso zou hebben meegenomen, uw moeder was immers gehuwd met een Burkiniese genaamd A.(...), samen hadden ze een kindje Y.A.(...) (cgvs p. 10-11). U zou verder geen enkele tijdsindicatie kunnen aangeven, u zou niet weten hoe oud u ongeveer was - ook niet per benadering - u zou enkel weten dat u zeer jong was (cgvs p. 10). Ook het door u gebruikte transportmiddel van Ghana naar Burkina Faso zou u zich niet meer herinneren, u zou immers zeer jong zijn geweest, een kind, u zou niet weten hoe jullie er zouden zijn geraakt (cgvs p. 11). U zou tevens totaal niet kunnen schatten hoelang u in Burkina Faso zou hebben vertoefd. (cgvs p. 10). U zou zich van uw verblijf te Burkina Faso enkel voor de geest kunnen halen dat u naar een boerderij zou zijn geweest, u zou verder geen enkel idee hebben waar precies u in Burkina Faso zou zijn gevestigd (cgvs p. 10). **Opmerkelijk genoeg geeft u tenslotte dan weer aan te Burkina Faso onder de naam dewelke uw moeder u stevast zou hebben genoemd – K.E./A.(...) - gekend te hebben gestaan (cgvs p. 11).**

Gezien bovengenoemde opmerkingen – meer bepaald dat u bij onze diensten gekend staat als zijnde Dhr. A.K.(...) van Ghanese nationaliteit; u te Spanje onder de naam G.Be./Bo./Bom.(...) geboren te Burkina Faso en tevens deze nationaliteit bezittend zou zijn gekend; u in Ghana dan weer naar de naam K.E./A.(...) zou hebben geluisterd en te Ghana ook uw officieel document van de politie (cfr. in het kader van de door u genoemde problemen) en uw stemkaart deze naam zouden vernoemen; u pretendeert uw eigenlijk geboortedatum niet te kennen doch u er wel in slaagt onder meerdere geboortedata - zowel onder de datum 01 januari 1996 (in Spanje) als 19 november 1996 (ondermeer in België en vermeld op uw (ver)vals(t) Ghanes paspoort en vermeld

op uw geboorteakte, op laatstgenoemde staat overigens als geboorteplaats Accra in plaats van Akim Wenchi) – te staan gekend en u tenslotte te Burkina Faso ook als zijnde K.E./A.(...) zou zijn gekend – biedt u dan ook totaal geen zicht op uw werkelijke identiteits- en persoonsgegevens. Deze vaststelling tast reeds in ernstige mate de algemene geloofwaardigheid van uw profiel en uw verzoek om internationale bescherming te België aan.

Voor wat de door u aangehaalde vervolgingsfeiten betreft, kan er verder niet worden besloten dat hieruit een ‘persoonlijke vrees voor vervolging’ of een ‘reëel risico op het lijden van ernstige schade’ kan worden afgeleid bij een eventuele terugkeer naar Ghana.

Vooreerst kan er worden opgemerkt dat u op 26 augustus 2019 – tijdens een interview met u gevoerd naar aanleiding van uw opsluiting in het gesloten centrum te Merksplas – aangaf in België te zijn omdat uw vader hier zou zijn (verslag toegevoegd aan administratief dossier). U toen gevraagd of u redenen had waarom u niet naar uw eigen land (Ghana) zou kunnen terugkeren, gaf u het volgende aan: “Ik wil bij mijn vader blijven. Mijn vader verblijft in België. Voor de rest heb ik geen problemen in Ghana”. Er werd u toen ook gevraagd of u internationale bescherming te België wenste aan te vragen, waarop u aangaf op de hoogte te zijn van uw recht in dit kader, doch u wenste daar toen geen beroep op te doen. Op 12 september 2019 en op 05 oktober 2019 werd er voor u een repatriëring naar Accra voorzien, u diende op 02 oktober 2019 vervolgens uw eerste Belgische asielaanvraag in. **Uit bovengenoemde opmerkingen blijkt dat u er op 26 augustus 2019 reeds overduidelijk van op de hoogte was dat u te België internationale bescherming kon inroepen doch u dit nadrukkelijk niet wenste te doen, u had immers geen problemen te Ghana gekend en u wou gewoon bij uw vader te België blijven. Het feit dat u vervolgens na twee geplande repatriëringen richting Ghana dan toch plots op 02 oktober 2019 een asielaanvraag te België weet in te dienen, ondermijnt reeds in ernstige mate de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde vervolgingsfeiten te Ghana. Men kan redelijkerwijs verwachten dat iemand met een gegronde vrees voor vervolging of die een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt in zijn land van herkomst, al het mogelijke zal doen om bescherming in te roepen en te verkrijgen in het land waar hij aankomt en zich wenst te vestigen.** U tijdens uw interview voor het CGVS dd. 14 november 2019 gevraagd waarom u wachtte om te België een asielaanvraag in te dienen, geeft u dan weer het volgende aan: “Ik was gearresteerd, ze namen vingerafdrukken, ze gingen kijken naar mijn documenten voor Spanje, dan me terugsturen naar Spanje, daarom vertraging, ik kreeg geen antwoord, toen vroeg ik asiel aan hier. Ik zei hen, ze deden vingerafdrukken in Grenada” (cgvs p. 19).

Voor wat betreft de door u ingeroepen vervolgingsfeiten te Ghana kan er verder nog het volgende worden opgemerkt. U verklaart tijdens uw persoonlijk onderhoud voor het CGVS dd. 14 november 2019 dat u te Ghana lid was van de partij NDC en dat er op 07 december 2008 nationale verkiezingen plaatsvonden. Een groep van acht personen – inclusief uzelf – ging toen in opdracht van Dhr. B.J.(...) (een NDC - leider te Akwatia district) de stembussen gaan wegnemen, teneinde algehele oproer te veroorzaken en de verkiezingen te boycotten en uit te stellen. U werd vervolgens door de politie gearresteerd, begin januari 2009 werd u naar de rechtbank Akim Swedru gebracht en werd u door de advocaten van de NDC – uw partij dewelke de verkiezingen ondertussen had gewonnen en aldus aan de macht was - uit uw netelige positie bevrijd. U trok vervolgens in bij Baba Jamal te Akwatia, u werd evenwel belaagd door leden van de toenmalige oppositiepartij NPP. Toen er van de voornoemde achttledige groep twee personen werden gedood, besloot u samen met een ander groepslid - genaamd D.(...) - om Ghana te verlaten. U haalt – voor wat betreft de door u genoemde vervolging uitgaande van de toenmalige oppositiepartij NPP - aan dat een oppositeliid afkomstig van Akim Wenchi, waar u woonde, zou hebben gesteld dat, als ze u uit de cellen zouden nemen, ze alles zouden doen om u te doden, daarom zou u na uw vrijlating niet naar Wenchi zijn teruggekeerd (cgvs p. 13-14). U gevraagd wie u exact zou vrezen van de NPP - partij, geeft u het volgende aan: “Doordat de meerderheid van de NPP woonde in Akim Wenchi, dus ze jagen ons na, door wat we deden, daardoor wonnen ze niet de verkiezingen, ze zochten naar de jongens die het deden, daarom kon ik niet terug naar Wenchi” (cgvs p. 16). U nogmaals dezelfde vraag opgeworpen, kan u enkel aangeven dat momenteel de NPP de regerende partij te Ghana zou betreffen, bij een terugkeer naar dat land van uwentwege, zou eender van hen u dan ook kunnen doden of iets kunnen doen, schade toebrengen, of ze zouden u naar de gevangenis kunnen nemen (cgvs p. 16). U nogmaals gevraagd wie u dan wel precies “aan het najagen” was te Ghana en wie u vandaag de dag nog concreet zou vrezen aldaar, luidt uw antwoord als volgt: “Alle mensen van de NPP kunnen doen wat ze willen met me, iedereen, elke supporter van NPP wordt uw vijand, dus iedereen. En nu, de NPP is nu een partij in de overheid nu, dus als ik ga en er gebeurt iets met me, niemand gaat me verdedigen” (cgvs p. 16). Nogmaals gepolst of er te Ghana een specifiek NPP lid was dewelke u wenste te vervolgen, noemt u dan weer een zekere

broer van de NPP - leider Dokter K.As.(...), genaamd K.M.(...), deze man zou van Wenchi afkomstig zijn en zou u hebben bedreigd en zou hebben gesteld dat hij u zeker zou doden, daarom zou u niet meer naar Wenchi zijn gegaan en zou u in Akwatia (stad) zijn gebleven (cgvs p. 16). U vervolgt, stellend dat niet enkel K.M.(...) u zou hebben bedreigd, doch de meeste supporters zouden bedreigingen hebben geuit naar u toe, als ze u zouden ontmoeten in de stad, als ze u te pakken zouden krijgen, zouden ze u doden (cgvs p. 16). Gevraagd naar alle namen van NPP partijleden dewelke u te Ghana zouden hebben bedreigd, geeft u het volgende aan: "Ik kan geen specifieke namen geven, het waren er veel, meestal supporters, allen kwaad met mij, ... Bedreigden me allemaal op een manier, daardoor ik kon niet terug na de verkiezingen, ik ging niet meer terug naar Wenchi" (cgvs p. 16). U bevestigt nogmaals na uw vrijlating uit de gevangenis nooit noch naar Wenchi te zijn teruggekeerd, evenwel kwamen er veel personen van Wenchi naar Akwatia afgezakt, af en toe, dus zouden ze u hebben bedreigd, om die reden zou u dan ook in het huis van B.J.(...) zijn gebleven (cgvs p. 16). U verklaart in dit kader nog het volgende: "Ze ontmoetten me in de stad, bedreigden me, als we u te pakken krijgen, we gaan u doden, we weten wat je deed tijdens de verkiezingen. Meeste mensen zeiden dit tegen me toen ze me ontmoetten" (cgvs p. 17). U gevraagd waarom ze u dan niet ter plekke zouden hebben gedood, luidt uw antwoord als volgt: "Het was altijd op een publieke plaats, ze kunnen er niks doen, ze waarschuwen u dat ze u zullen pakken op een verborgen plaats, ze verzekeren u dat ze achter u aankomen" (cgvs p. 17).

Uit bovenstaande verklaringen blijkt aldus dat u enkel één concrete naam – zijnde K.M.(...) – kan noemen dewelke u mogelijks zou vervolgen te Ghana, verder haalt u enkel een algemene vrees aan tegenover vrijwel alle leden, supporters en aanhangers van de politieke partij NPP.

Voor wat betreft de door u ingeroepen vervolging uitgaande van vrijwel alle mogelijke leden en supporters van de huidige regerende partij NPP te Ghana, kan er worden opgemerkt dat het ten zeerste onwaarschijnlijk lijkt dat u zich in 2009 te Ghana niet zou hebben kunnen beroepen op enige beschermingsmogelijkheden uitgaande van de partij NDC - uw partij dewelke op dat moment de regerende partij te Ghana betrof - noch van de politionele diensten van de toenmalige regerende overheid. Vooreerst blijkt duidelijk uit de door u afgelegde verklaringen dat u in het huis van B.J.(...) - een leider van de toenmalige regerende partij NDC te Akwatia district – woonachtig was te Akwatia stad, dit vanaf uw vrijlating uit de gevangenis (januari 2009) tot aan uw vertrek uit Ghana (november 2009). U geeft in dit kader zelf aan dat het huis van B.J.(...) veilig zou zijn geweest, er zou immers politie zijn geweest dewelke de plaats zou hebben bewaakt, er zou dan ook politie rond het huis zijn geweest (cgvs p. 16). U gevraagd of B.J.(...) u niet de nodige bescherming kon bieden dan, u woonde immers in zijn huis en deze man stond onder politiebescherming, geeft u het volgende aan: "Er waren mensen in B.J.(...) zijn huis, we waren niet alleen, hij is vaak niet thuis, de politie beschermt hem en niet ons, er woonden er veel, je kan niet iedereen politie bescherming geven" (cgvs p. 16). U vult aan dat B.J.(...) vaak naar Accra zou zijn geweest en enkel tijdens de weekends in Akwatia zou hebben vertoefd, in het huis zelf zou u veilig zijn geweest, evenwel als u buiten zou gaan, zou u niet beschermd zijn geweest, verder zouden er veel mensen in B.J.(...) zijn huis woonachtig zijn geweest, u zou het aantal niet kunnen zeggen, het zou een groot huis hebben betroffen, veel partijleden zouden daar aanwezig zijn geweest, veel mensen zouden gaan en komen, sommigen zouden voor één week zijn gebleven, anderen voor twee weken, ook mensen van naburige dorpen zouden op en af zijn gekomen (cgvs p. 16 en 18). Hoewel u pretendeert dat u één van de zovelen was, gehuisvest door B.J.(...) – een leider van de regerende partij NDC te Akwatia district – en deze man niet iedereen zou kunnen beschermen, kan er worden opgemerkt dat u zelf verklaart van januari 2009 tot november 2009 en aldus maar liefst tien maanden continu in zijn huis te hebben verbleven, wat van u allesbehalve een toevallige passant maakt noch iemand dewelke valt onder personen die sporadisch "komen en gaan". Overigens blijkt uit uw verklaringen dat u één van de acht vertrouwelingen van B.J.(...) zou hebben betroffen om op 07 december 2008 de stembussen te gaan weghalen tijdens de nationale verkiezingen en om de verkiezingen te gaan boycotten. U zou dit toen – volgens uw eigen verklaringen – hebben gedaan omdat B.J.(...) voor u zorgde, hij gaf u geld voor eten en financierde u (cgvs p. 15). Hieruit blijkt duidelijk dat u een vertrouwensband met B.J.(...) onderhield en u dichtbij deze man stond. Men kan dan ook logischerwijze niet inzien waarom u niet de nodige bescherming zou hebben kunnen genieten van B.J.(...), een man die u zelf omschrijft als zijnde één van de top mannen van de toenmalige regerende partij NDC waar niemand zou kunnen of durven aankomen, een populaire man dewelke iedereen zou kennen als je zijn naam zou zeggen (cgvs p. 18 en 19). U tenslotte gevraagd of andere partijleden van de toenmalige regerende partij NDC u niet de nodige bescherming konden bieden, luidt uw antwoord als volgt: "Partijleiders gaven hetzelfde advies, voorzichtig zijn, in het huis ben je veilig, erbuiten moet je voorzichtig zijn, als we gedood zijn en er is een verdachte, de verdachte belandt in

de gevangenis, maar u bent nog steeds dood, we werden geadviseerd voorzichtig te zijn" (cgvs p. 18). Gevraagd naar welke NDC partijleden u dan wel dit advies zouden hebben gegeven, komt u niet verder dan een zekere Mr. An.(...), van anderen zou u zich de naam niet meer herinneren (cgvs p. 18).

Betreffende uw actuele en huidige vrees bij een terugkeer naar Ghana - meer specifiek de door u aangehaalde reden dat politieke partij NPP momenteel te Ghana de macht zou bezitten en niemand u aldaar zou beschermen indien iemand iets met u zou doen, tevens zou het nu voor hen makkelijker zijn om u te doden, hun partij zou immers de macht hebben, u vreest dan ook te worden gedood of naar de gevangenis te worden gestuurd - kan er het volgende worden opgemerkt (cgvs p. 18-19). U gevraagd waarom de partij NPP u na tien jaar – u verliet immers eind 2009 uw land – nog zou viseren, geeft u aan bang te zijn, dit gezien de andere groepsleden (cfr. van de acht personen dewelke de stembussen wegnamen) momenteel onbereikbaar zouden zijn, u zou dan ook niet weten of ze dood of levend zouden zijn (cgvs p. 18). Er zouden immers nog vier andere personen van over blijven – twee zouden er immers zijn gedood en uzelf zou met een zekere David zijn gevlucht – u zou geen contact met hen kunnen krijgen (cgvs p. 18). U verduidelijkt uw familie te hebben gevraagd of ze iets hoorden van één van de leden van de groep, wat zij op hun beurt zouden hebben ontkend (cgvs p. 18). **Er kan worden opgemerkt dat het ten zeerste onwaarschijnlijk lijkt dat de NPP leden – dewelke u naar uw mening in het verleden te Ghana zouden hebben geviseerd omdat u de verkiezingen van 2008 zou hebben geboycot waardoor de politieke partij NPP toen zou hebben verloren (cfr. "door wat we deden, daardoor wonnen ze niet de verkiezingen, ze zochten naar de jongens die het deden"... "we weten wat je deed tijdens de verkiezingen" (cgvs p. 16-17)) – u vandaag de dag en aldus na tien jaar nog zouden gaan vervolgen te Ghana, temeer daar deze partij momenteel wel degelijk in Ghana de heersende partij betreft en men logischerwijze niet kan inzien waarom ze gezien hun laatste verkiezingsoverwenning nog enige wrok tegenover u zouden dienen te koesteren. Er kan voor de volledigheid nog worden opgemerkt dat u overigens niet echt lijkt te weten wat er met de twee "vermoorde" groepsleden zou zijn gebeurd en wie de daders dan wel zouden betreffen.** Zo verklaart u in dit kader het volgende: "Twee van mijn collega's zijn dood, één neer geschoten, één in de stad gedood. één neer geschoten, de andere we zagen hem dood, we werden wakker en zagen hem dood op straat, we weten niet wie hem doodde en hoe hij werd gedood, we vonden hem dood in de ochtend. Daarom zei de politie voorzichtig te zijn, we weten niet wie er achter u is enzo, voorzichtig zijn" (cgvs p. 18). Verder stelt u nog het volgende: "Twee mensen die gedood werden, ze kennen de daders niet" (cgvs p. 18). U geeft tenslotte nog dit aan: "We zagen de personen niet die hun hebben gedood, we verdenken 100 percent NPP want ze bedreigden ons elke dag, als er twee worden gedood en we weten niet wie het heeft gedaan, we verdenken dat zij het deden. één neer geschoten, de andere met een stok gedood" (cgvs p. 18).

Voor wat betreft het door u voorgelegde document "In the circuit court of eastern region held at Akim Swedru on Thursday the 19th day of march, 2009 before his honour justice Kofi Akrowiah Esq. circuit judge" kan er het volgende worden opgemerkt. Vooreerst legt u **enkel een kopij** van dit document neer en slaagt u er niet in om het originele document voor te leggen. Voorts wordt er in dit document enkel en alleen melding gemaakt van een achttal namen – **waaronder K.A.(...)** -, personen die zich schuldig zouden hebben gemaakt aan ondermeer "conspiracy", "obstruction of electoral process", "assault on public" en "causing unlawful damage" en wordt er slechts gesteld dat de desbetreffende aanklacht tegen hen wordt ingetrokken. Er dient echter te worden gesteld dat u – zoals reeds eerder vermeld – allesbehalve eenduidige verklaringen aflegt voor wat betreft uw werkelijke identiteits- en persoonsgegevens en dat u bij onze diensten als zijnde A.K.(...) staat gekend en dit attest de naam K.A.(...) vermeldt, een naam waaronder u naar uw bewering te Ghana en te Burkina Faso zou staan gekend, doch wat u niet dienstig weet te bewijzen. Het door u voorgelegde document weet dan ook allesbehalve afbreuk te doen aan bovenstaande uitgebreide argumentatie. Tenslotte kan er nog worden vastgesteld dat u bij Dienst Vreemdelingenzaken dd. 15 oktober 2019 (zie vragenlijst) melding maakte van een zekere **E.K.(...)** - zijnde één van de acht personen betrokken bij het stembussen-incident en ondertussen volgens u gedood -, ook tijdens uw interview voor het CGVS dd. 14 november 2019 maakte u in dit kader melding van een zekere **E.Q.(...)** (cgvs p. 8 en 14), doch deze naam valt in het door u voorgelegde document nergens te bespeuren. De meest op E.Q.(...) gelijkende naam - voorkomend in het door u voorgelegde document -, betreft dan ook de naam **M.Q.(...)**. Gezien u deze persoon – behorend tot de achtledige groep - bestempelt als uw vriend en men er aldus logischerwijze van kan uitgaan dat u zijn volledige naam goed kent en weet te onthouden, is het dan ook opmerkelijk dat beide namen niet overeenstemmen (cgvs p. 8-14).

Er kan tenslotte nog worden opgemerkt dat, hoewel u aangeeft dat "de casus van het stelen van de stembussen" zelfs in de krant zou zijn verschenen en jullie en de zaak zeer populair zouden zijn

geweest waardoor u niet zou weten wie u te Ghana zou kennen en wie er achter u aan zou komen, kan er worden opgemerkt dat u er tevens niet in slaagt om dit krantenartikel voor te leggen, meer nog, u kan zelfs de naam van de krant noch de datum van publicatie noemen. U stelt immers het volgende: "Ik weet dat het in de krant was. Berichtgeving, ik weet dat het in het nieuws was, ik ken niet de specifieke krant die het publiceerde. De journalist kwam voor het probleem, daarom weet ik dat één van de kranten het zou publiceren, ik weet niet welke. Datum of dag ken ik ook niet dat het is verschenen" (cgvs p. 19).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

Het middel wordt als volgt onderbouwd:

"11.1.1. De verwerende partij stelt in haar beslissing dat er geen aanwijzingen zouden zijn dat verzoekende partij nood zou hebben aan de bescherming geboden door de Conventie van Geneve, noch aan subsidiaire bescherming.

11.1.2. De materiele motiveringsplicht gebiedt dat iedere bestuurshandeling gedragen wordt door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn en blijken hetzij uit de beslissing zelf, hetzij uit het administratief dossier. De motieven moeten bijgevolg minstens kenbaar, feitelijk juist en draagkrachtig (dit wil zeggen de beslissing rechtens kunnen dragen en verantwoorden) zijn.

De materiele motiveringsplicht creëert dus plichten voor het bestuur op het ontologische vlak van de besluitvorming. De zijnsgrond van het besluit moet gedetermineerd zijn door een correcte toepassing van het toepasselijke materiele en formele recht (juridische motieven) op de feiten uit de het administratief dossier.

De materiele motiveringsplicht geeft dus vorm aan de ratio essendi van het besluit.

11.1.3. In de mate waarin er zich contradicties en omissies in het verhaal van de verzoekende partij voordoen zijn deze zeker niet van dien aard om tot de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas van de verzoekende partij te besluiten.

Zo stelt VEREECKE:

[citaat uit "Vereecke, V., Het nieuwe asiel- en verblijfsrecht, Story Publishers, Gent 2008", p. 49]

Dit wordt ook bevestigd in de rechtspraak van de Raad van State:

[citaat uit R.v.St. 173.899, 7 augustus 2007]

11.1.4 Verwerende partij stelt eerstens te twijfelen aan de ware identiteit en geboortedatum van verzoekende partij.

Zoals verzoekende partij verschillende keren verklaarde tijdens het gehoor, heeft zij nooit school gelopen en is haar moeder op een erg jonge leeftijd gestorven. Zij heeft haar ook nooit kunnen vragen wanneer zij exact geboren is.

Verzoekende partij heeft zelf spontaan toegegeven dat zij in Spanje een valse naam heeft gebruikt uit vrees dat zij terug gestuurd zou worden naar Ghana.

Wat betreft haar naam dat gebruikt werd in Ghana, is dit meer een roepnaam die voor haar gebruikt werd in Ghana. Haar officiële nam, die ook voor haar officiële documenten werd gebruikt, is A.K.(...), zoals zij aangaf bij het CGVS.

11.1.5. Vervolgens stelt verwerende partij dat er geen geloof kan worden gehecht aan het asielrelaas van verzoekende partij omdat zij in augustus de vervolgingsfeiten die zij aanhaalde tijdens haar huidige gehoor, niet heeft meegedeeld.

Verzoekende partij werd op 26 augustus opgepakt en opgesloten in Merksplas. Op dat moment gaf verzoekende partij aan dat haar vader in België verbleef en was zij in de veronderstelling dat zij omwille van deze reden verblijfsrecht zou bekomen in België, zij achtte het dan ook niet nodig om verder uit te wijden over de problemen die zij gekend had in Ghana.

Pas toen bleek dat verzoekende partij teruggestuurd zou worden naar Ghana, besepte zij dat zij niet anders kon dan haar problemen en vrees ten aanzien van Ghana aan de Belgische asielinstanties kenbaar te maken, gezien haar leven - door de nakende repatriëring - in imminent gevaar was.

11.1.6. Vervolgens stelt verwerende partij geen geloof te hechten aan de vervolgingsfeiten in hoofde van verzoekende partij omdat zij niet concreet zou kunnen aangeven wie zij op heden vreest:
(...)

Uiteraard kan verzoekende partij geen specifieke namen geven van de mensen die zij vreest. Zij heeft duidelijk aangegeven te vrezen voor alle aanhangers van NNP die wraak zouden willen nemen voor de daden van verzoekende partij en haar vrienden in 2008 waardoor NPP de verkiezingen verloor. Zij hebben immers gezworen niet te rusten tot alle achtaders gedood zijn. Ondertussen is het hen gelukt om 2 van de acht jongemannen te doden.

Verzoekende partij vreest dan ook dat ze de volgende is, indien zij terug gestuurd wordt naar Ghana.

11.1.7 Verwerende partij stelt zich tevens vragen over de actuele vrees van verzoekende partij:
(...)

Het is duidelijk dat verwerende partij niet goed weet hoe de Ghanese cultuur in elkaar zit. De leden van NPP zullen niet rusten voor alle dader van de feiten van 2008 geliquideerd zijn. Immers, het NPP heeft de verkiezingen verloren - mede door de daden van verzoekende partij. Nu zij aan de macht zijn, willen zij tonen dat met hen niet te sollen valt en zijn ze de daden van verzoekende partij niet vergeten. Zij zullen dan ook een voorbeeld willen stellen naar de buitenwereld toe dat dergelijke daden niet onbestraft blijven en zullen verzoekende partij vermoorden, net als 2 van haar vrienden die dei dag met hem de stembussen weg hebben genomen.

Verzoekende partij meent dan ook dat verwerende partij haar ten onrechte de internationale bescherming heeft onzegd.

11.1.8. Een dergelijke manier van redeneren en desgevallend gebrekkig onderzoeken schendt dan ook op een kennelijke wijze de algemene beginselen van behoorlijk bestuur als het redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Tevens schendt de verwerende partij de materiele motiveringplicht. De materiele motiveringsplicht gebiedt dat iedere bestuurshandeling gedragen wordt door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn en blijken hetzij uit de beslissing zelf, hetzij uit het administratief dossier. De motieven moeten bijgevolg minstens kenbaar, feitelijk juist en draagkrachtig zijn.

11.1.9. De negatieve beslissing van de verwerende partij is gebaseerd op het feit dat de verwerende partij geen geloof hecht aan het asielrelaas. De verzoekende partij heeft wel degelijk een geloofwaardig asielrelaas.

Verwerende partij is op zijn minst onredelijk te werk gegaan bij de beoordeling van het asielgehoor en asielrelaas van verzoekende partij.

11.1.10. Uit het bovenstaande blijkt ten overvloede dat de verwerende partij zeer snel en zeer onzorgvuldig tot deze negatieve beslissing is gekomen.

Daarom wordt dan ook in hoofddorde gevraagd om de vluchtelingenstatus toe te kennen; subsidiair om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en subsidiair om de thans bestreden beslissing te vernietigen."

2.1.2. Aan het verzoekschrift worden geen stavingstukken gevoegd.

2.2. Inzake beroepen tegen beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-06, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop.

Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoeker in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.3. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna: richtlijn 2011/95/EU) en artikel 13, eerste lid, van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking) (hierna: richtlijn 2013/32/EU), en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte beoordeling van feiten en omstandigheden in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, eerste lid, van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, eerste lid, van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden voor de toekenning van internationale bescherming, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet (zie: HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit, alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele

omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

2.4. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal op omstandige, duidelijke en gedetailleerde wijze uiteengezet heeft waarom verzoeker de door hem aangevoerde vluchtmotieven, namelijk zijn vrees voor vervolging door leden van de politieke partij New Patriotic Party (NPP), niet aannemelijk heeft gemaakt. Vooreerst wordt opgemerkt dat verzoeker allesbehalve een duidelijk zicht weet te bieden op zijn werkelijke identiteits- en persoonsgegevens. Verder wordt verzoekers verzoek om internationale bescherming geweigerd gelet op (i) zijn laattijdig verzoek om internationale bescherming, (ii) verzoeker slechts één concrete naam weet te geven die hem mogelijks zou vervolgen te Ghana en hij verder een algemene vrees aanhaalt tegenover vrijwel alle leden, supporters en aanhangers van de politieke partij NPP, waarvoor hij zich overigens zou kunnen beroepen op de beschermingsmogelijkheden uitgaande van zijn partij National Democratic Congress (NDC), die op dat moment de regerende partij te Ghana betrof, of op de politionele diensten van de toenmalige regerende overheid, (iii) verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij na tien jaar nog zou worden geviséerd door NPP leden, en (iv) het door verzoeker neergelegde document *"In the circuit court of eastern region held at Akim Swedru on Thursday the 19th day of march, 2009 before his honour justice Kofi Akrowiah Esq. circuit judge"* geen afbreuk doet aan voorgaande vaststellingen.

Verzoeker brengt geen valabele argumenten aan die voorgaande pertinente en deugdelijke motieven, die allen steun vinden in het administratief dossier, te weerleggen of te ontcrachten. Hij komt in zijn verzoekschrift in wezen niet verder dan het herhalen van eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen en het tegenspreken en bekritisieren van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal.

Vooreerst treedt de Raad de commissaris-generaal bij waar deze stelt dat verzoeker geen duidelijk zicht biedt op zijn werkelijke identiteits- en persoonsgegevens. In de bestreden beslissing wordt dienaangaande op goede gronden als volgt overwogen:

"Er kan in casu worden opgemerkt dat u allesbehalve een duidelijk zicht weet te bieden voor wat betreft uw werkelijke identiteits- en persoonsgegevens. Hoewel u bij onze diensten staat geregistreerd als Dhr. A.K.(...) en zijnde van Ghanese nationaliteit, geeft u immers ook aan op 25 januari 2016 te Spanje onder een geheel andere identiteit een asielaanvraag te hebben ingediend, meer bepaald onder de naam G.Be./Bo.(...), geboren te Burkina Faso en tevens deze nationaliteit bezittend (cgvs p. 3-4). Dit wordt bevestigd door de Spaanse documenten dewelke onze diensten eveneens bezitten (cfr. G.Bom.(...) geboren te Burkina Faso op 01 januari 1996 – zie administratief dossier).

U verklaart uzelf in dit kader nader: *"Ik was een beetje in Burkina Faso, mijn moeder was gehuwd met iemand van Burkina Faso. Ik ken de Burkina, door mijn moeder, ik was er een beetje, ik kwam in Spanje aan, ik dacht dat ze me zouden repatriëren als ik zou zeggen dat ik van Ghana ben, daarom zei ik dat ik van Burkina was" ... "Ik zei hun dat door de problemen die ik er had, vandaar"(cgvs p. 4). U gevraagd waarom u – behalve uw nationaliteit – ook uw naam hebt veranderd, geeft u aan deze naam van Burkina Faso te hebben gekend, u gaf dit op zodat ze zouden weten/geloven dat u van daar zou zijn (cgvs p. 4). U verduidelijkt vervolgens dat G.Be./Bo./Bom.(...) evenwel geen veel voorkomende naam zou zijn te Burkina Faso, u wou evenwel geen naam gebruiken gelijkend op Ghanese namen, het zou een naam betreffen dewelke u in Burkina Faso zou hebben gehoord (cgvs p. 4). U bevestigt*

vervolgens nogmaals dat ze u in Spanje zouden hebben gevraagd waar u vandaan zou komen, waarop u zou hebben gesteld van Burkina Faso te komen, u zou dan ook in Spanje deze nationaliteit hebben opgegeven (cgvs p. 5). **U gevraagd of u ooit nog andere identiteitsgegevens zou hebben gebruikt, stelt u dan weer opmerkelijk genoeg nog onder een andere naam gekend te staan, zo zou u in Ghana naar de naam K.E.(...) (tolk: K.A.(...)) hebben geluisterd (cgvs p. 5).** Dit zou immers de naam van uw grootvader betreffen, u zou dan ook naar uw grootvader zijn genoemd, in Ghana zouden ze u immers kunnen noemen naar iemand (cgvs p. 5). U kan dan weer opvallend genoeg niet uitleggen of dit uw grootvader langs vaderskant of langs moederskant zou betreffen, uw moeder zou immers zijn overleden toen u zeer jong was, u zou het haar dan ook niet hebben kunnen vragen (cgvs p. 5). Hoewel u uw grootvader zelf in eigen persoon zou hebben ontmoet, zou u hem nooit hebben gevraagd of hij de vader van uw moeder of vader was (cgvs p. 5). U legt vervolgens uit dat A.(...) uw vadersnaam zou betreffen – de naam dewelke u zou hebben gebruikt toen u reisde -, gezien u op een vrijdag (“Kofi” in te taal Twi) zou zijn geboren, zou u dan ook K.A.(...) zijn genoemd (cgvs p. 5-6). Evenwel uw eigenlijke naam, hoe ze u in Ghana zouden hebben genoemd, zou K.E./A.(...) betreffen (cgvs p. 6). Gepolst naar wat uzelf als uw echte, officiële, legale naam zou beschouwen, zegt u dan weer enkel en alleen dat “u een probleem zou hebben gekend in Ghana, het dossier, de verklaring tegen de politie zou met de naam K.E./A.(...) zijn geweest” (cgvs p. 6). U zou dan weer de naam K.A.(...) hebben gebruikt teneinde een paspoort te kunnen bekomen, dit omdat het uw vader zijn naam zou zijn (cgvs p. 6). U nogmaals dezelfde vraag opgeworpen, luidt uw wederom dubbelzinnig antwoord als volgt: “Mijn naam hier, door mijn document, paspoort, mijn naam hier zou K.A.(...) moeten zijn, officiële naam. **Maar officieel document in Ghana, van de politie, was K.A.(...)” (cgvs p. 6). U vult vervolgens aan te Ghana ook een stemkaart te hebben gehad onder de naam K.E./A.(...) (cgvs p. 6).** U een laatste maal aangemoedigd om één naam als zijnde uw officiële naam weer te geven, stelt u uiteindelijk K.A.(...) (cgvs p. 6).

Ook voor wat betreft uw werkelijke geboortedatum blijkt u allesbehalve eenduidig. Zo geeft u vooreerst aan uw geboortedatum niet te kennen, **in Spanje zouden ze u dan maar als geboortedatum 01 januari 1996 hebben gegeven** (cgvs p. 4). De persoon die uw paspoort zou hebben geregeld, zou u ook om uw geboortedatum hebben gevraagd en zou u dan weer – gezien u het wederom niet zou hebben geweten – de geboortedatum **19 november 1996** hebben gegeven (cgvs p. 4). U gevraagd wat dan wel uw correcte geboortedatum zou betreffen, stelt u het volgende: “Ik weet het niet, moeder stierf en ik ging nooit naar school, ik kan mijn correcte datum niet zeggen, ik heb geen idee” (cgvs p. 4). Gepolst of onze diensten de datum 19 november 1996 mogen behouden, geeft u het volgende aan: “Ik kan het niet zeggen, misschien na mijn verklaringen, komt het niet overeen met de datum, ik kan niet zeggen of u het moet gebruiken of niet, ik heb geen idee” (cgvs p. 5). Gevraagd welke geboortedatum u zou willen dat wij dan wel voor uw persoonlijk dossier gebruiken, ontkent u dit te weten, u zou niet kunnen beslissen welke, u zou uw eigenlijke geboortedatum niet kennen (cgvs p. 5). U dan maar gevraagd wat uw huidige leeftijd ongeveer zou betreffen, ontkent u wederom dit te weten, u zou zelfs geen schatting kunnen geven (cgvs p. 5). **Er kan in dit kader nog worden opgemerkt dat onze diensten over een geboorteakte op uw naam beschikken (afgeleverd op 17 januari 2019 te Accra), met de volgende gegevens: “K.A.(...) geboren op 19 november 1996 te Accra”. Aldus staat er op deze geboorteakte een andere geboorteplaats, namelijk Accra (Greater Accra Region) vermeld dan u bij onze diensten hebt opgegeven, namelijk Akim Wenchi (Akwatia district, Eastern Region). Dit is opmerkelijk, gezien het niet alleen een totaal andere regio betreft, doch u zelf ook aangeeft dat je van Akim Wenchi naar Accra toch wel 3,5u tot 4u met de auto onderweg kan zijn, wat maakt dat beide plaatsen op een behoorlijke afstand van elkaar zijn gelegen (cgvs p. 8).**

Ook voor wat betreft uw voorgehouden tijdelijk verblijf te Burkina Faso blijft u bijzonder op de vlakte. Zo slaagt u er enkel in aan te geven dat uw moeder u op zeer jonge leeftijd naar Burkina Faso zou hebben meegenomen, uw moeder was immers gehuwd met een Burkiniese genaamd A.(...), samen hadden ze een kindje Y.A.(...) (cgvs p. 10-11). U zou verder geen enkele tijdsindicatie kunnen aangeven, u zou niet weten hoe oud u ongeveer was - ook niet per benadering - u zou enkel weten dat u zeer jong was (cgvs p. 10). Ook het door u gebruikte transportmiddel van Ghana naar Burkina Faso zou u zich niet meer herinneren, u zou immers zeer jong zijn geweest, een kind, u zou niet weten hoe jullie er zouden zijn geraakt (cgvs p. 11). U zou tevens totaal niet kunnen schatten hoelang u in Burkina Faso zou hebben vertoefd. (cgvs p. 10). U zou zich van uw verblijf te Burkina Faso enkel voor de geest kunnen halen dat u naar een boerderij zou zijn geweest, u zou verder geen enkel idee hebben waar precies u in Burkina Faso zou zijn gevestigd (cgvs p. 10). **Opmerkelijk genoeg geeft u tenslotte dan weer aan te Burkina Faso onder de naam dewelke uw moeder u stevast zou hebben genoemd – K.E./A.(...) - gekend te hebben gestaan (cgvs p. 11).**

Gezien bovengenoemde opmerkingen – meer bepaald dat u bij onze diensten gekend staat als zijnde Dhr. A.K.(...) van Ghanese nationaliteit; u te Spanje onder de naam G.Be./Bo./Bom.(...) geboren te Burkina Faso en tevens deze nationaliteit bezittend zou zijn gekend; u in Ghana dan weer naar de naam K.E./A.(...) zou hebben geluisterd en te Ghana ook uw officieel document van de politie (cfr. in het kader van de door u genoemde problemen) en uw stemkaart deze naam zouden vernoemen; u pretendeert uw eigenlijk geboortedatum niet te kennen doch u er wel in slaagt onder meerdere geboortedata - zowel onder de datum 01 januari 1996 (in Spanje) als 19 november 1996 (ondermeer in België en vermeld op uw (ver)vals(t) Ghanees paspoort en vermeld op uw geboorteakte, op laatstgenoemde staat overigens als geboorteplaats Accra in plaats van Akim Wenchi) – te staan gekend en u tenslotte te Burkina Faso ook als zijnde K.E./A.(...) zou zijn gekend – biedt u dan ook totaal geen zicht op uw werkelijke identiteits- en persoonsgegevens. Deze vaststelling tast reeds in ernstige mate de algemene geloofwaardigheid van uw profiel en uw verzoek om internationale bescherming te België aan.”

Verzoeker herhaalt dat hij in Spanje een valse naam heeft gebruikt en volhardt dat, naast de roepnaam die voor hem gebruikt werd in Ghana, zijn officiële naam A.K. is. Het hoeft evenwel geen betoog dat het louter herhalen van en volharden in eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen, de aangaande vaststellingen van de commissaris-generaal niet weerleggen noch ontkrachten. De Raad benadrukt dat op verzoeker een persoonlijke verantwoordelijkheid rust om van bij het begin van de asielprocedure waarheidsgetrouwe informatie te verschaffen over zijn verzoek om internationale bescherming en het aan hem is om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de asielautoriteiten zodat deze kunnen beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist van verzoeker dat hij zo gedetailleerd en correct mogelijk informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, zijn nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten, leefwereld en asielrelaas. De vaststelling dat verzoeker totaal geen zicht biedt op zijn werkelijke identiteits- en persoonsgegevens, tast de algemene geloofwaardigheid van zijn profiel en zijn verzoek om internationale bescherming te België aan.

Voorts merkt de commissaris-generaal wat betreft de door verzoeker aangehaalde vervolgingsfeiten terecht het volgende vast:

“Vooreerst kan er worden opgemerkt dat u op 26 augustus 2019 – tijdens een interview met u gevoerd naar aanleiding van uw opsluiting in het gesloten centrum te Merksplas – aangaf in België te zijn omdat uw vader hier zou zijn (verslag toegevoegd aan administratief dossier). U toen gevraagd of u redenen had waarom u niet naar uw eigen land (Ghana) zou kunnen terugkeren, gaf u het volgende aan: “Ik wil bij mijn vader blijven. Mijn vader verblijft in België. Voor de rest heb ik geen problemen in Ghana”. Er werd u toen ook gevraagd of u internationale bescherming te België wenste aan te vragen, waarop u aangaf op de hoogte te zijn van uw recht in dit kader, doch u wenste daar toen geen beroep op te doen. Op 12 september 2019 en op 05 oktober 2019 werd er voor u een repatriëring naar Accra voorzien, u diende op 02 oktober 2019 vervolgens uw eerste Belgische asielaanvraag in. Uit bovengenoemde opmerkingen blijkt dat u er op 26 augustus 2019 reeds overduidelijk van op de hoogte was dat u te België internationale bescherming kon inroepen doch u dit nadrukkelijk niet wenste te doen, u had immers geen problemen te Ghana gekend en u wou gewoon bij uw vader te België blijven. Het feit dat u vervolgens na twee geplande repatriëringen richting Ghana dan toch plots op 02 oktober 2019 een asielaanvraag te België weet in te dienen, ondermijnt reeds in ernstige mate de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde vervolgingsfeiten te Ghana. Men kan redelijkerwijs verwachten dat iemand met een gegronde vrees voor vervolging of die een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt in zijn land van herkomst, al het mogelijke zal doen om bescherming in te roepen en te verkrijgen in het land waar hij aankomt en zich wenst te vestigen. U tijdens uw interview voor het CGVS dd. 14 november 2019 gevraagd waarom u wachtte om te België een asielaanvraag in te dienen, geeft u dan weer het volgende aan: “Ik was gearresteerd, ze namen vingerafdrukken, ze gingen kijken naar mijn documenten voor Spanje, dan me terugsturen naar Spanje, daarom vertraging, ik kreeg geen antwoord, toen vroeg ik asiel aan hier. Ik zei hen, ze deden vingerafdrukken in Grenada” (cgvs p. 19).”

De argumentatie in het verzoekschrift dat hij het aanvankelijk niet nodig achtte uit te wijden over de problemen die hij gekend had in Ghana omdat hij in de veronderstelling was dat hij op basis van gezinshereniging een verblijfsrecht in België zou bekomen en hij pas toen bleek dat hij zou worden teruggestuurd naar Ghana, beseftte dat hij geen andere keus had dan asiel aan te vragen, kan niet als afdoende verschoening worden aanvaard. Een gevoel van veiligheid is immers geen alibi om geen aanvraag in te dienen met het oog op het zich verzekeren van een blijvende bescherming tegen de vrees die verzoeker noopte zijn land van herkomst te verlaten. De Raad benadrukt dat van een persoon

die beweert vervolgd te worden in zijn land van herkomst en die de bescherming van de Conventie van Genève of de subsidiaire bescherming inroept, redelijkerwijs mag worden verwacht dat hij zich, indien hij nood heeft aan daadwerkelijke bescherming, bij aankomst of zo snel mogelijk daarna wendt tot de asielinstanties van het onthaalland. Het niet eerder indienen van een verzoek om internationale bescherming en bovendien initieel verklaren dat hij geen problemen heeft gekend in Ghana, stemt dan ook niet overeen met de houding van een persoon die beweert uit vrees voor zijn leven zijn land te hebben verlaten en toont aan dat verzoeker internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtte. Deze vaststelling ondermijnt naar het oordeel van de Raad de ernst en de geloofwaardigheid van de door verzoeker geschetste vrees.

Vervolgens wordt in de bestreden beslissing opgemerkt dat verzoeker slechts één concrete naam kan noemen van een persoon die hem mogelijks zou vervolgen in Ghana en hij verder een algemene vrees aanhaalt tegenover vrijwel alle leden, supporters, en aanhangers van de politieke partij NPP. Verzoeker acht het vanzelfsprekend dat hij geen specifieke namen kan geven en benadrukt in zijn verzoekschrift dat hij duidelijk heeft aangegeven te vrezen voor alle aanhangers van NNP die wraak willen nemen op hem voor zijn daden en die van zijn vrienden in 2008 waardoor NPP verloor. Verzoeker gaat er met zijn betoog evenwel volledig aan voorbij dat in de bestreden beslissing verder wordt gemotiveerd dat verzoeker zich in 2009, voor wat deze ingeroepen vervolging betreft, had kunnen beroepen op enige beschermingsmogelijkheden uitgaande van zijn partij NDC, die op dat moment de regerende partij in Ghana betrof, en/of van de politionele diensten van de toenmalige regerende overheid. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en worden, daar zij door verzoeker volledig ongemoeid worden gelaten, door de Raad overgenomen.

Dat verzoeker actueel, tien jaar later, nog steeds door de partij NPP zou gevisieerd worden, maakt verzoeker evenmin aannemelijk. In de bestreden beslissing wordt dienaangaande op goede gronden als volgt overwogen: *"Betreffende uw actuele en huidige vrees bij een terugkeer naar Ghana - meer specifiek de door u aangehaalde reden dat politieke partij NPP momenteel te Ghana de macht zou bezitten en niemand u aldaar zou beschermen indien iemand iets met u zou doen, tevens zou het nu voor hen makkelijker zijn om u te doden, hun partij zou immers de macht hebben, u vreest dan ook te worden gedood of naar de gevangenis te worden gestuurd - kan er het volgende worden opgemerkt (cgvs p. 18-19). U gevraagd waarom de partij NPP u na tien jaar – u verliet immers eind 2009 uw land – nog zou viseren, geeft u aan bang te zijn, dit gezien de andere groepsleden (cfr. van de acht personen dewelke de stembussen wegnamen) momenteel onbereikbaar zouden zijn, u zou dan ook niet weten of ze dood of levend zouden zijn (cgvs p. 18). Er zouden immers nog vier andere personen van over blijven – twee zouden er immers zijn gedood en uzelf zou met een zekere David zijn gevlucht – u zou geen contact met hen kunnen krijgen (cgvs p. 18). U verduidelijkt uw familie te hebben gevraagd of ze iets hoorden van één van de leden van de groep, wat zij op hun beurt zouden hebben ontkend (cgvs p. 18). Er kan worden opgemerkt dat het ten zeerste onwaarschijnlijk lijkt dat de NPP leden – dewelke u naar uw mening in het verleden te Ghana zouden hebben gevisieerd omdat u de verkiezingen van 2008 zou hebben geboycot waardoor de politieke partij NPP toen zou hebben verloren (cfr. "door wat we deden, daardoor wonnen ze niet de verkiezingen, ze zochten naar de jongens die het deden"... "we weten wat je deed tijdens de verkiezingen" (cgvs p. 16-17)) – u vandaag de dag en aldus na tien jaar nog zouden gaan vervolgen te Ghana, temeer daar deze partij momenteel wel degelijk in Ghana de heersende partij betreft en men logischerwijze niet kan inzien waarom ze gezien hun laatste verkiezingsoverwinning nog enige wrok tegenover u zouden dienen te koesteren. Er kan voor de volledigheid nog worden opgemerkt dat u overigens niet echt lijkt te weten wat er met de twee "vermoorde" groepsleden zou zijn gebeurd en wie de daders dan wel zouden betreffen. Zo verklaart u in dit kader het volgende: "Twee van mijn collega's zijn dood, één neer geschoten, één in de stad gedood. één neer geschoten, de andere we zagen hem dood, we werden wakker en zagen hem dood op straat, we weten niet wie hem doodde en hoe hij werd gedood, we vonden hem dood in de ochtend. Daarom zei de politie voorzichtig te zijn, we weten niet wie er achter u is enzo, voorzichtig zijn" (cgvs p. 18). Verder stelt u nog het volgende: "Twee mensen die gedood werden, ze kennen de daders niet" (cgvs p. 18). U geeft tenslotte nog dit aan: "We zagen de personen niet die hun hebben gedood, we verdenken 100 percent NPP want ze bedreigden ons elke dag, als er twee worden gedood en we weten niet wie het heeft gedaan, we verdenken dat zij het deden. één neer geschoten, de andere met een stok gedood" (cgvs p. 18)."*

Met de in het verzoekschrift ontwikkelde argumentatie dat de leden van NPP een voorbeeld zullen willen stellen naar de buitenwereld toe dat dergelijke daden niet onbestraft blijven en hem zullen vermoorden net als twee van zijn groepsleden, geeft verzoeker een eigen interpretatie van de feiten om zijn relaas

alsnog geloofwaardig te laten overkomen maar brengt hij geen concrete feiten of elementen aan die toelaten zijn beweringen en veronderstellingen ter zake te staven.

Tot slot stelt de Raad vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door hem in de loop van de administratieve procedure neergelegd document *"In the circuit court of eastern region held at Akim Swedru on Thursday the 19th day of march, 2009 before his honour justice Kofi Akrowiah Esq. circuit judge"* zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door zijn voorgehouden nood aan internationale bescherming ten opzichte van Ghana.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

2.5. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Hij toont niet aan dat hij op deze basis in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker toont geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aan waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. Verzoeker maakte immers doorheen zijn verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij in Ghana zou hebben gekend of zal kennen.

In het administratief dossier zijn geen andere elementen voorhanden waaruit zou moeten blijken dat verzoeker in aanmerking komt voor de toekenning van subsidiaire bescherming overeenkomstig artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet. Uit niets blijkt immers dat er in Ghana actueel sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict zodat er ten aanzien van verzoeker geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

2.6. In acht genomen wat voorafgaat, is de Raad van oordeel dat de commissaris-generaal terecht concludeert aan de hand van de in de bestreden beslissing toegelichte vaststellingen dat verzoeker niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend en dat hij niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.7. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan niet worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. Deze motieven zijn deugdelijk en vinden steun in het administratief dossier.

2.8. Uit wat voorafgaat is gebleken dat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers slechts tot vernietiging overgaan om specifieke redenen voorzien in artikel 39/2 § 1, tweede lid, 2° en 3° van de Vreemdelingenwet, redenen die *in casu* niet worden aangetoond, zoals blijkt uit het voorgaande.

Het door verzoeker aangevoerde middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien december tweeduizend negentien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS